

til at fjerne sig og ikke komme i Berøring med den offentlige Myndighed, som skulde anlægge Politisagen. Denne Betænkelse er imidlertid bleven noget mindre, da det ved anden Behandling er vedtaget, at Lyendet kan dømmes efter de foreliggende Oplysninger, naar det unddrager sig Forsøgning. Betænkelsen er endvidere fjernet noget ved den i Vædringsforslaget optagne Indskrænkning i Lyendets Afgang til ubetinget at faae Paategningen ophævet, nemlig den, som de 8 Medlemmer, der have begjært delt Afstemning, ønske udeladt, og som bestaar i, at Forligsmægleren skal kunne affordre Lyendet et Depositum under visse Omstændigheder, nemlig naar han finder, der er særlig Grund til at antage, at Lyendet uberettiget har forladt sin Tjeneste. For Diebliffet skal jeg ikke nærmere komme ind paa denne nye Bestemmelse, da den maa komme under nærmere Forhandling paa Grund af Begjæringen om delt Afstemning. Vedtages denne Bestemmelse, maa der selvfølgelig tilføies en Forstrift om, hvad der skal gjøres med det deponerede Beløb, og som Følge deraf er der foreslaaet en Bestemmelse derom indsat mellem næstsidste og sidste Punktum i Paragrafen. Meningen er, at det deponerede Beløb, naar Lyendet dømmes, skulde anvendes til Dækning af den idømte Bøde. Bliver Lyendet ikke tiltalt, er det en Selvfølge, at det deponerede Beløb tilbagebetales Lyendet. Jeg veed ikke, om det muligvis skulde være min Sag at henlede Opmærksomheden paa, at Udvalgets Vædringsforslag om at indstyre ommeldte Sætning mellem næstsidste og sidste Punktum af § 8 er stillet under Forud sætning af, at den første Del af Vædringsforslaget Nr. 7 vedtages; vedtages denne første Del nu ikke i sin Helhed, vil den anden Del af Vædringsforslaget ikke komme til Afstemning. Dette har jeg blot villet bemærke. — Til § 9 foreslaas der ifølge en lille Bemærkning, som fremkom ved 2den Behandling, en lille Vædring, som maatte endog kan betegnes som en Redaktionsændring. Udvalget har ikke tidligere været opmærksomt paa, at, naar der i Paragrafen staar „kan henholdsvis Husbonden eller Lyendet, naar nogen af Parterne har taget Ophold i en anden Jurisdiction osv.“, kunne disse Ord forstaaes saaledes, at det ikke skulde være henholdsvis Lyendet eller Husbonden, der har taget Ophold i en anden Retskreds, hvilket dog er Meningen. Udvalget foreslaar derfor at præcisere Bestemmelsen ved at indsætte „den anden Part, ifølgelig for „nogen af Parterne“. — Det sidste Vædringsforslag under Nr. 9 er begrundet i nogle Betragtninger, som vi have troet ikke at burde unblade at forfølge. Naar det nemlig i Slutningen af § 10 hedder, at visse Sager efter § 5 skulle behandles som private Politisager, saa opstaar det Spørgsmaal, om det skal være som private Politisager under de Former og efter de Bestemmelser, som særlig ere foreskrevne

for Lyendesager. De her i Betragtning kommende Udtryk i Lyendeloven af 1854 ere saadanne, at der vel kan opstaa berettiget Tvivl, om Sager efter Lovforslagets § 5 første Stykke skulle anlægges som private Politisager efter de for almindelige private Lyendesager gjældende Regler eller efter de særlig for private Lyendesager gjældende Regler. Det Sidste synes at være det Naturligste. Der staar imidlertid i Lyendelovens § 64, at Sager „angaaende de i denne Lov omhandlede Forhold“ behandles polititretsvis, dog under Jagttagelse af de i Lovens §§ 65—76 indeholdte Bestemmelser, og længere nede bruges Udtrykket „andre Sager efter denne Lov“. Begge disse Udtryk passe ganske vist ikke paa Sager, som efter den nye Lovs § 5 første Stykke anlægges af en Husbonde mod en anden Husbonde, der har krænket den Førstes Ret ved at sætte hans Lyende paa en Lid, hvor det ikke var lovlig skilt fra hans Tjeneste. Der kan altsaa være Tvivl i nævnte Henseende, og vi tillade os at foreslaa, at der i Stedet for „Politisager“ sættes „Lyendesager“.

Formanden (Stæbe): Det er fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at Slutningen af Vædringsforslaget under Nr. 7 staar i Forbindelse med den foregaaende Del af Vædringsforslaget, særlig med dets Midtparti, som har foranlediget Forlangendet om delt Afstemning. Jeg tror imidlertid ikke, at dette kan afstedkomme nogen Forvirring.

Breinholdt: Det Vædringsforslag, som jeg i Forening med 7 andre Medlemmer har tiltalt mig at stille til § 6, er af en saa let fattelig Natur, at jeg tror at kunne undgaa enhver vidtløftig Forklaring deraf. Derimod turde det maaste være nødvendiger at søge at begrunde dets Hensigtsmæssighed eller — som jeg endog vil være tilbøielig til at sige — dets Nødvendighed. Stiller jeg mig da allerførst det Spørgsmaal, hvad egentlig Hensigten er med det Paategnings-system, som søges indført ved §§ 6, 7 og 8, saa bliver Svaret, saa vidt jeg kan skjønne, utvivlsomt dette: Hensigten er at gjøre Bestemmelsen i den foregaaende § 5 virkningsfuld og at føre disse Bestemmelser paa en praktisk Maade ud i Livet, nemlig ved, at man letter Afdelingen til Bevis imod de Forbud, som ere nævnte i § 5. Jeg tror, at dette Spørgsmaal vil erkjendes at være virkelig rigtig besvaret; det er mig om at gjøre at have et klart og bestemt Standpunkt, hvorfra jeg udgaar. Det næste Spørgsmaal, der fremstiller sig for mig, er da naturligvis dette, om man ved Bestemmelserne i §§ 6, 7 og 8 har naaet Hensigten. Ved anden Behandling var der flere Talere foruden mig, der troede at kunne besvare dette Spørgsmaal benegtende, medens andre, og deriblandt særlig den høitæredede Justitsminister, forment, at Paategningsystemet, om det